

Korte verhalen van de Turkse Leidenaren die actief waren met de gezamenlijke actie voor de aardbeving in Turkije

Mevrouw Fikriye Salli-Salli

Op dat moment was er niets dat emotie heet, het leven stopte.

We proberen ons best te doen voor de getroffen. Na het horen van het nieuws kwamen wij gelijk naar de moskee en sloegen de handen in elkaar om elkaars wonden te helen. En we gaan nog steeds door. Ik zal doorgaan met het verbinden van hun wonden. Hierna is er geen verspilling meer, mensen begrijpen de waarde van alles beter.

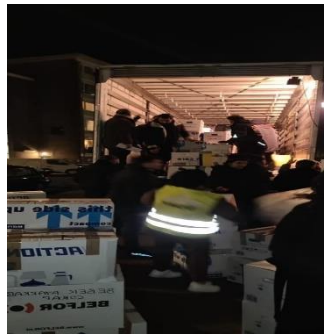

Locatie: Turkse moskee, vrijwilligers die meehelpen met sorteren

Mevrouw Fatma Alver

Hier eindigt het woord, ik vraag me af of er een grotere ramp is dan dit, ik ben 60 jaar. Het was de eerste keer dat we zo'n vreselijke nachtmerrie hebben meegemaakt, we konden de pijn niet bedenken, ons hart stopte, het is niet in woorden uit te drukken.

Als ik zoveel heb geleden, kan ik niet denken aan het lijden van de mensen die daar wonen, moge God ze zoiets nooit meer laten meemaken. Het is niet iets dat met woorden kan worden uitgelegd.

Locatie: Turkse moskee, inladen van vrachtwagen met ingezamelde hulpgoederen

Mevrouw Meral Argun

Als ik de kans had om hier naar het aardbevingsgebied te gaan, zou ik daar graag met een bezem en een schep om alle stenen te verwijderen. Ik zou kinderen die daar zijn willen troosten en zeggen dat we alles zullen doen wat wij kunnen doen om hun pijn en verdriet te verminderen.

We ons met zijn allen ingezet alsof iedereen die daar getroffen is onze naasten zijn.

Kantoor Turkse moskee, Burgemeester in gesprek met de organisatiecomité bestaande uit voorzitters van platform Turkse zelforganisaties

Mevrouw Selma Alver

Deze aardbeving heeft mij diep geraakt, zowel mijn geweten als mijn hart heeft alles op alles gezet om iets te kunnen doen voor de mensen in Turkije.

Wij hebben ons volledig ingesteld door een inzamelingsactie te starten waarbij we hulp hebben gevraagd om spullen in te zamelen zodat wij de mensen konden helpen in het rampgebied.

En dit was een manier om onze pijn, geweten te beschrijven en dit was het enige wat wij voor deze mensen konden doen en wij zullen nog alles doen om hulp te blijven bieden.

Vlnr: Umit Guney, xxxx

Emine Guney in gesprek met de Sleutelstad

Mevrouw Sonnur Faysal

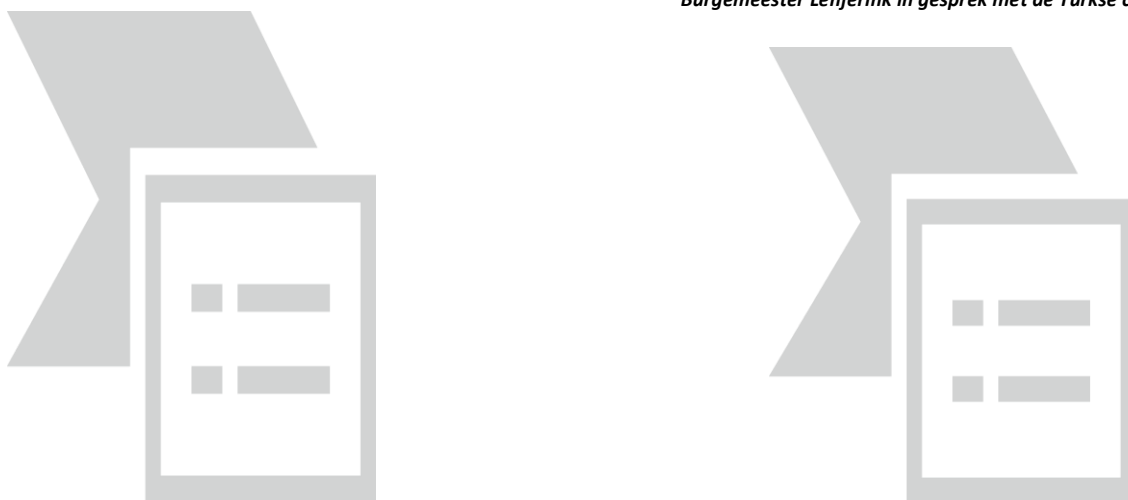
Omdat de inzamelactie bij mij ook enorm veel indruk heeft achtergelaten, wilde ik weten wat de gevoelens van al die honderden mensen waren. Iedereen interviewen is onmogelijk. Ik heb geprobeerd om de vaste kern die dagelijks was te interviewen en hun gevoelens op papier te zetten, wat echt lastig was. Heel veel organisaties, instellingen en burgers hebben enorme bijdrage geleverd. Uiteindelijk zijn er 4 vrachtwagens vol met goederen naar de aardbeving gebied gestuurd. Ik wil alle Leidenaren bedanken voor hun medeleven en hulp! Jullie zijn geweldig.

Voorzitters platform Turkse zelforganisaties Leiden, v.l.n.r. Durmus Dogan (TOVER), Goksel Aribas (ISN Mimar Sinan moskee), Erol Guldali (voorzitter HTIB), Bahadir Karpuz (vicevoorzitter stg. Guney), Mehmet Ozdemir (imam Turkse moskee), Emine Guney (voorzitter stg Guney)

Burgemeester Lenferink in gesprek met de Turkse consul

V.l.n.r. Emine Guney, Julie van Schravendijk, Sonnur Faysal

Geschreven door Sonnur Faysal
Leiden, 12 april 2023